

Sygn. akt VIII Ka 1021 /13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Wiesław Oksiuta

Protokolant Aneta Chardziejko

przy udziale Prokuratora Marka Moskala

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2014 roku

sprawy Ł. S.

oskarżonego o czyn z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim

z dnia 12 listopada 2013 roku sygn. akt VIII K 324/13

I. Wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że w punkcie I części dyspozytywnej wyroku ustala wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

II. W pozostałym zakresie wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy.

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Ł. S. został oskarżony o to, że w dniu 21 sierpnia 2013 roku o godzinie 19.45 w miejscowości P. gmina D. w ruchu lądowym prowadził samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,58 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.**

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim wyrokiem z dnia 12 listopada 2013 r w sprawie VIII K 324/13 oskarżonego Ł. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go, zaś na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. wymierzył mu karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) zł;

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jeden) roku;

Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet środka karnego orzeczonego w pkt II zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 22 sierpnia 2013 roku do dnia 12 listopada 2013 roku;

Zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) zł tytułem opłaty oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 90 (dziewięćdziesiąt) zł.

Na podstawie art. 425 § 1 i 2 kpk i art. 444 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego prokurator.

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 kpk, art. 437 § 1 i 2 kpk i art. 438 pkt 2, 4 kpk zarzucił

1) wyrokowi powyższemu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk, polegającą na orzeczeniu wobec Ł. S. wyrokiem wydanym na posiedzeniu w trybie art. 335 § 1 kpk kary jednostkowej za czyn z art. 178 a § 1 kk w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych, podczas, gdy oskarżony wnioskował o wymierzenie mu kary grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek (...) po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka, a prokurator wyraził zgodę i skierował w powyższym kształcie do Sądu wnioski w trybie art. 335 § 1 kpk,

2) rażąco niewspółmierność orzeczonej kary grzywny wobec Ł. S. w postaci 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny przyjmując, iż jedna stawka dzienna grzywny równoważna jest kwocie 10 (dziesięciu) złotych, zamiast grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka, bowiem wymiar proponowanej kary jest niewspółmiernie rażąco łagodny, nie uwzględnia należyte stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu, jak również nie spełnia celów kary w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej w szczególności w aspekcie wychowawczym i zapobiegawczym;

Wskazując na powyższe wniosł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator zmodyfikował wniosek zawarty w apelacji poprzez jego zmianę i ustalenia przy orzeczonej karze grzywny oskarżonemu stawki dziennej uzgodnionej z prokuratorem w wysokości 20 zł

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora z uwzględnieniem wniosku zmodyfikowanego na rozprawie apelacyjnej jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać wypada, iż stosownie do treści art. 433 § 1 kpk Sąd II instancji rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego, a w zakresie szerszym o tyle, o ile ustawa to przewiduje. Przedmiotowa apelacja dotyczy jedynie rozstrzygnięcia o karze. Z uwagi na to, Sąd Okręgowy nie dopatrył się podczas analizy akt sprawy żadnych uchybień o charakterze bezwzględnych przyczyn odwoławczych, rozstrzygnięcie ograniczono jedynie do tej części wyroku pierwszoinstancyjnego, którą zakwestionował prokurator.

Słusznie wskazuje skarżący, iż Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 kpk. Stosownie do jego treści jeżeli Sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku (zgłoszonego na podstawie art. 335 kpk – o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy), sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych. Oznacza to, że Sąd powinien skierować sprawę na rozprawę, gdy m.in. nie może zgodzić się na skazanie w sposób zakładany we wniosku, gdyż nic nie wskazuje na to, aby cele postępowania osiągnięto bez przeprowadzania rozprawy, a wniosku tego nie zmodyfikowano na posiedzeniu w sposób pozwalający przyjąć osiągnięcie tych celów (por. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego, Komentarz, Zakamycze, 2004, teza 6 do art. 343 kpk).

Jak wynika z analizy akt, sytuacja taka miała w niniejszej sprawie miejsce. Na karcie 11 akt znajduje się bowiem podpisany osobiście przez Ł. S. wniosek o skazanie go wyrokiem na posiedzeniu w trybie art. 335 kpk i art. 343 kpk i wymierzenie mu kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł za stawkę, orzeczenie 1 roku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i obciążenie kosztami i opłatami z zaliczeniem okresu zatrzymania prawa jazdy do dnia 22 sierpnia 2013 roku.

Wniosek o identycznej treści znalazł się w akcie oskarżenia /k. 28/.

Na posiedzeniu wyznaczonym celem rozpoznania wniosku nie stawił się oskarżony, zaś prokurator był obecny /k. 34/. Prokurator poparł wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczeniem mu kary uzgodnionej z oskarżonym

Tymczasem Sąd I instancji wbrew zasadom określonym w art. 343 § 7 kpk, orzekając na posiedzeniu w dniu 4 sierpnia 2009 roku wydał wyrok, którym zmodyfikował zgłoszony wniosek w ten sposób, że ustalił wysokość jednej stawki orzeczonej grzywny na kwotę 10 zł.

Takie procedowanie pozostaje w sprzeczności z powoływanymi już art. 343 § 7 kpk. W sytuacji gdy Sąd Rejonowy nie zgadzał się ze złożonym przez oskarżonego wnioskiem, powinien skierować sprawę na rozprawę i przeprowadzić postępowanie dowodowe, ewentualnie uzyskać stosowne oświadczenia modyfikujące tak od prokuratora jak i od oskarżonego.

Dopiero takie postępowanie uprawniałoby do skazania R. S.w sposób odmienny od tego, o który oskarżony wnosił. Sąd bowiem, jest związany wnioskiem złożonym w trybie art. 335 kpk, gdyż jego treść jest wynikiem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego, którzy zgadzają się jedynie na takie jak we wniosku rozstrzygnięcie w sprawie, w szczególności co do kary i środków karnych (SN WKN 16/2000, OSNKW 2000m nr 11-12, poz. 1001.

Dlatego też wyrok Sądu I instancji, jako dotknięty błędem mającym wpływ na treść orzeczenia, należało skorygować poprzez ustalenie jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 20 zł. zgodnie z treścią wniosku będącego następstwem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego.

Procedowanie Sądu Rejonowego, naruszające przepisy art. 343 § 7 kpk i art. 335 kpk, spowodowało bowiem orzeczenie wobec oskarżonego dolegliwości niższej niż ta, na którą wyraził zgodę, na co nie pozwalają przepisy regulujące rozpoznawanie wniosku w trybie art. 335 kpk.

Zdaniem Sądu Okręgowego końcowo wskazać należy, że Sąd Rejonowy dostrzegł swoją omyłkę o czym zasygnalizował w uzasadnieniu wyroku.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w pkt I w sentencji wyroku.

Zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, kierując się zasadą słuszności, ponieważ do zmiany wyroku doszło na skutek błędu Sądu a nie z przyczyn leżących po stronie oskarżonego.